

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Rudnik

Protokolant : staż. Agata Otrębska

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu R. K., po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015r. w Sieradzu sprawy **R. A.**, urodzonego (...) w S., syna S. i B. z domu C.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

A. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 kwietnia 1996 roku wydanym w sprawie II K 470/95 za przestępstwa:

1. wyczerpujące dyspozycję art. 158 § 1 i 3 kk z 1969r. i art. 159 kk z 1969r. w zw. z art. 10 § 2 kk z 1969r., popełnione w dniu 20 sierpnia 1995r., na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,
2. wyczerpujące dyspozycję art. 203 § 1 kk z 1969r., popełnione w dniu 20 sierpnia 1995r., na karę 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych grzywny,
3. wyczerpujące dyspozycję art. 156 § 1 kk z 1969r., popełnione w dniu 18 lipca 1995r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono jedną karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 sierpnia 1995 roku do dnia 19 kwietnia 1996 roku, zaś skazany odbywał ją w okresie od 20 sierpnia 1995 roku do dnia 15 września 1998 roku,

B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 za przestępstwo z art. 286§2 kk, popełnione w dniu 19 lutego 2002r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, którą to karę pozbawienia wolności skazany odbył w okresie od dnia 22 lutego 2002 roku do 09 sierpnia 2002 roku, zaś na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 09 lipca 2001 roku do 18 grudnia 2001 roku stosowanego w sprawie II K 479/01, w której wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 grudnia 2001r. wydanym w sprawie II K 479/01 skazany został uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu, zaś orzeczona kara grzywny została wykonana w całości,

C. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004r. wydanym w sprawie II K 83/04 za przestępstwo z art. 191 § 1 kk i art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 15 stycznia 2003r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a którą to karę pozbawienia wolności skazany odbył w okresie od dnia 31 stycznia 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku, a na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 19 stycznia 2004 roku do 08 lipca 2004 roku;

D. wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 roku w sprawie II K 30/06 za przestępstwa:

1. wyczerpujące dyspozycję art. 258 § 1 kk, popełnione w okresie od lipca 2001 roku do września 2004 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
2. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 01 lipca 2001 roku, na karę 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
3. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 05 lutego 2012 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
4. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 05 sierpnia 2003 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
5. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 09 sierpnia 2003 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
6. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 16 grudnia 2003 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
7. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, popełnione w dniach pomiędzy 09 a 10 grudnia 2003 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
8. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 kk, popełnione w dniu 01 lutego 2002 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 15 (piętnastu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
9. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 64 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 05 lipca 2001 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
10. wyczerpujące dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 09 maja 2003 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
11. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 2 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk, popełnione w czerwcu 2003 roku, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;
12. wyczerpujące dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 02 października 2003 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
13. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i w zw. z art. 12 kk oraz art. 65 § 1 kk, popełnione w nocy z 10 na 11 września 2004 roku, na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

14. wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 28 października 2003 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

15. wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione zimą 2002 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 15 (piętnastu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

16. wyczerpujące dyspozycję art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w okresie od dnia 19 do 21 lipca 2003 roku, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

17. wyczerpujące dyspozycję art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 16 maja 2003 roku, na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono karę łączną 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, a na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 17 listopada 2005 roku do dnia 14 listopada 2007 roku, zaś karę łączną pozbawienia wolności skazany odbywał od 02 kwietnia 2009r. do dnia 25 września 2009r. oraz odbywa od dnia 03 stycznia 2009r. do chwili obecnej, natomiast postanowieniem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 września 2009r. wydanym w sprawie II Ko 194/09 zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 100 (sto) dni za nieuiszczoną karę łączną grzywny, a skazany odbył ową zastępczą karę pozbawienia wolności w okresie od 25 września 2009r. do 03 stycznia 2010r.,

E. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009 roku wydanym w sprawie II K 2/07, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w okresie od 05 do 10 października 2003 roku, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

A. wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 roku wydanym w sprawie II K 6/08 za przestępstwa:

1. wyczerpujące dyspozycję art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 24 czerwca 2001 roku, na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

2. wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od 05 lipca 2001 roku do 25 lipca 2001 roku, na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych, zaś na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 listopada 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku,

W PRZEDMIOCIE WYDANIA WYROKU ŁĄCZNEGO

1. rozwiązuje orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny zawarte w wyrokach opisanych w punktach **D i F**,

2. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach **B i F** oraz wyrokiem opisanym w punkcie **D** w podpunktach **2, 3, 8 i**

9 wymierza R. A. karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie C oraz wyrokiem opisanym w punkcie D w podpunktach 1, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17, a także wyrokiem opisanym w punkcie E wymierza R. A. karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce jednostkowych kar grzywny orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie D w podpunktach 4, 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16 i 17 wymierza R. A. karę łączną grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

5. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. okres tymczasowego aresztowania stosowanego w sprawie II K 6/08 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 14 listopada 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku, zaliczonego na poczet kary łącznej orzeczonej w tej sprawie wyrokiem z dnia 26 marca 2010r., a także okres odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 od dnia 20 lutego 2002 roku do 09 sierpnia 2002 roku, jak również okres tymczasowego aresztowania od dnia 09 lipca 2001 roku do dnia 18 grudnia 2001 roku zaliczonego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 17 stycznia 2003r. wydanego w sprawie II K 251/02 na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002r. wydanym w sprawie II K 251/02, a stosowanego w sprawie II K 479/01 Sądu Rejonowego w Sieradzu, w której wyrokiem tego Sądu z dnia 20 grudnia 2001r. R. A. został uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu,

6. na podstawie art. 577 kpk i art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie 3 kary łącznej 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. okres tymczasowego aresztowania stosowanego w sprawie II K 30/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 17 listopada 2005 roku do dnia 14 listopada 2007 roku zaliczonego na poczet kary orzeczonej w tej sprawie wyrokiem z dnia 25 stycznia 2008r., a także okres odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004r. wydanym w sprawie II K 83/04 od dnia 31 stycznia 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku oraz okres tymczasowego aresztowania zaliczonego na poczet tej kary od dnia 19 stycznia 2004 roku do dnia 09 lipca 2004 roku, zaś za początek odbywania tej kary łącznej przyjmuje dzień 02 kwietnia 2009 roku,

7. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych zalicza wykonaną w całości karę grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 i w związku z tym uznaje karę łączną grzywny orzeczoną w punkcie 2 za wykonaną w całości,

8. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 4 kary łącznej grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych zalicza wykonaną w całości karę łączną grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008r. wydanym w sprawie II K 30/06, która została wykonana w formie zastępczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej postanowieniem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 września 2009r. wydanym w sprawie II Ko 194/09, odbytej w okresie od dnia 25 września 2009 roku do dnia 03 stycznia 2010 roku i w związku z tym uznaje karę łączną grzywny orzeczoną w punkcie 4 za wykonaną w całości,

9. wyroki opisane w punktach: B, C, D, E i F w zakresie kar pozbawienia wolności i grzywny uznaje za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym zaś w pozostałym zakresie za podlegające odrębnemu wykonaniu,

10. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie A,

11. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz. adw. P. N. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w niniejszym postępowaniu,

12. zwalnia skazanego z obowiązku poniesienia wydatków związanych z postępowaniem obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 2/15

UZASADNIENIE

W dniu 02 stycznia 2015r. do Sądu Okręgowego w Sieradzu wpłynął wniosek skazanego R. A. o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

R. A. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 kwietnia 1996 roku wydanym w sprawie II K 470/95 za przestępstwa:

1.

1. wyczerpujące dyspozycję art. 158 § 1 i 3 kk z 1969r. i art. 159 kk z 1969r. w zw. z art. 10 § 2 kk z 1969r., popełnione w dniu 20 sierpnia 1995r., na karę 5 lat pozbawienia wolności,

2. wyczerpujące dyspozycję art. 203 § 1 kk z 1969r., popełnione w dniu 20 sierpnia 1995r., na karę 550 złotych grzywny,

3. wyczerpujące dyspozycję art. 156 § 1 kk z 1969r., popełnione w dniu 18 lipca 1995r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono jedną karę łączną w wymiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 sierpnia 1995 roku do dnia 19 kwietnia 1996 roku. Skazany odbył tę karę w okresie od 20 sierpnia 1995 roku do dnia 15 września 1998 roku.

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 kwietnia 1996r. sygn. akt II K 470/95 – k. 398 – 399,

informacja z KRK dotycząca R. A.– k. 386 – 388)

Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 R. A. został skazany za przestępstwo z art. 286§2 kk, popełnione w dniu 19 lutego 2002r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych. Karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem skazany odbył w okresie od dnia 22 lutego 2002 roku do 09 sierpnia 2002 roku, zaś na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 09 lipca 2001 roku do 18 grudnia 2001 roku stosowanego w sprawie II K 479/01, w której wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 grudnia 2001r. wydanym w sprawie II K 479/01 R. A. został uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu. Orzeczona w tej sprawie kara grzywny została wykonana w całości.

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002r. sygn. akt II K 251/02 – 402,

odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu – k. 402f,

informacja z K. dotycząca R. A. – k. 386 – 388)

Następnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004r. wydanym w sprawie II K 83/04 R. A. został skazany za przestępstwo z art. 191 § 1 kk i art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 15 stycznia 2003r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, a którą to karę pozbawienia wolności skazany odbył w okresie od dnia 31 stycznia 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku, a na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 19 stycznia 2004 roku do 08 lipca 2004 roku;

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004r.
sygn. akt II K 83/04 – k. 400 – 401,

informacja z K. dotycząca R. A. – k. 386 – 388)

Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 roku w sprawie II K 30/06 R. A. skazano za przestępstwa:

1. wyczerpujące dyspozycję art. 258 § 1 kk, popełnione w okresie od lipca 2001 roku do września 2004 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności,
2. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 01 lipca 2001 roku, na karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
3. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 05 lutego 2012 roku, na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
4. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 05 sierpnia 2003 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
5. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 09 sierpnia 2003 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
6. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 16 grudnia 2003 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
7. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, popełnione w dniach pomiędzy 09 a 10 grudnia 2003 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
8. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 kk, popełnione w dniu 01 lutego 2002 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 15 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,
9. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 64 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 05 lipca 2001 roku, na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

10. wyczerpujące dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 09 maja 2003 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

11. wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 2 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk, popełnione w czerwcu 2003 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny o wartości 50 złotych stawka,

12. wyczerpujące dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 02 października 2003 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

13. wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i w zw. z art. 12 kk oraz art. 65 § 1 kk, popełnione w nocy z 10 na 11 września 2004 roku, na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

14. wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, popełnione w dniu 28 października 2003 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 40 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

15. wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione zimą 2002 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 15 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

16. wyczerpujące dyspozycję art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w okresie od dnia 19 do 21 lipca 2003 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

17. wyczerpujące dyspozycję art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 16 maja 2003 roku, na karę 8 lat pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono wobec niego karę łączną 12 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, a na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 17 listopada 2005 roku do dnia 14 listopada 2007 roku. Wyrok ten w stosunku do R. A. uprawomocnił się w dniu 26 lutego 2009r. Karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem skazany odbywał od 02 kwietnia 2009r. do dnia 25 września 2009r. oraz odbywa od dnia 03 stycznia 2009r. do chwili obecnej, natomiast postanowieniem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 września 2009r. wydanym w sprawie II Ko 194/09 zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 100 dni za niewiszczoną karę łączną grzywny, a skazany odbył ową zastępczą karę pozbawienia wolności w okresie od 25 września 2009r. do 03 stycznia 2010r.

(dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanego w sprawie II K 30/06 z dnia 25 stycznia 2008r. wraz z uzasadnieniem – k. 88 – 297,

wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydany w sprawie II AKa 157/08 z dnia 26 lutego 2009r. wraz z uzasadnieniem – k. 298 – 374,

informacja z K. dotycząca R. A. – k. 386 – 388,

opinia z Zakładu Karnego w Ł. – k. 378 – 379,

postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 września 2009r.
o zarządzeniu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności – k. 9 – 9v

akt wykonawczych do sprawy II K 30/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu dotyczących R. A.,

obliczenie kary – k. 32 akt wykonawczych do sprawy II K 30/06 Sądu Okręgowego w S. dotyczących R. A.,

zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy – k. 33 akt wykonawczych do sprawy II K 30/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu dotyczących R. A.)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009 roku wydanym w sprawie II K 2/07 R. A. został skazany za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w okresie od 05 do 10 października 2003 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 14 października 2009r.

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009r. wydanego w sprawie II K 2/07 – k. 396 – 397,

informacja z K. dotycząca R. A. – k. 386 – 388,

opinia z Zakładu Karnego w Ł. – k. 378 – 379)

Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 roku wydanym w sprawie II K 6/08 R. A. skazano za przestępstwa:

3. wyczerpujące dyspozycję art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 24 czerwca 2001 roku, na karę 5 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych,

4. wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od 05 lipca 2001 roku do 25 lipca 2001 roku, na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 180 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, zaś na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 listopada 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku.

(dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanego w sprawie II K 6/08 z dnia 26 marca 2010r. – k. 5 – 27,

informacja z K. dotycząca R. A. – k. 386 – 388,

opinia z Zakładu Karnego w Ł. – k. 378 – 379)

Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013r. wydanym w sprawie II KK 61/13 uchylono wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 listopada 2011r. wydany w sprawie II AKa 71/11, utrzymujący w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 6/08 w stosunku do R. A. i przekazano sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi, który wyrokiem z dnia 16 września 2014r. wydanym w sprawie II AKa 275/13 ponownie utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 6/08 w stosunku do R. A..

(dowód: odpis wyroku Sądu Najwyższego wydanego w sprawie II KK 61/13 – k. 62 – 62v akt II K 41/13 Sądu Okręgowego w Sieradzu,

odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie II AKa 275/13 z dnia 16 września 2014r. – k. 28 – 29)

Wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Okręgowy w Sieradzu w dniu 12 marca 2012r. w sprawie II K 63/11 orzeczono wobec R. A. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 251/02, a także wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 za czyny popełnione w dniach 01 lutego 2001r., 05 lutego 2001r., 01 lipca 2001r. oraz 05 lipca 2001r., jak również wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 6/08 (który w momencie wydania wyroku łącznego był prawomocny, natomiast wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013r. wydanym w sprawie II KK 61/13 uchylono wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 listopada 2011r. wydany w sprawie II AKa 71/11, utrzymujący w mocy wyrok wydany w sprawie II K 6/08 w stosunku do R. A., zaś kolejnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 września 2014r. wydanym w sprawie II AKa 275/13 wyrok ten ponownie został utrzymany w mocy w stosunku do skazanego) wymierzono skazanemu karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych. Tym samym wyrokiem łącznym orzeczono wobec skazanego drugą karę łączną 9 lat pozbawienia wolności oraz drugą karę łączną grzywny w ilości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokiem wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 83/04, a także wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 za czyny popełnione: w okresie od lipca 2002 roku do września 2004 roku, w dniu 05 sierpnia 2003 roku, w dniu 09 sierpnia 2003 roku, w dniu 16 grudnia 2003 roku, pomiędzy 09 a 10 grudnia 2003 roku, 09 maja 2003 roku, w czerwcu 2003 roku, w dniu 02 października 2003 roku, w nocy z 10 na 11 września 2004 roku, w dniu 28 października 2003 roku, zimą 2002 roku, w okresie od 19 do 21 lipca 2003 roku oraz w dniu 16 maja 2003 roku, jak też wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 2/07. W uzasadnieniu tego wyroku wskazano, iż kary łączne 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny zostały orzeczone z zastosowaniem pełnej absorpcji. Po rozpoznaniu apelacji od tego wyroku, która została wniesiona wyłącznie przez obrońcę skazanego wyrokiem z dnia 14 czerwca 2012r. wydanym w sprawie II AKa 113/12 Sąd Apelacyjny w Łodzi utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 63/11. Jednakże wyrokiem Sadu Najwyższego z dnia 7 maja 2013r. wydanym w sprawie II KK 269/12 wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydany w sprawie II AKa 113/12 został uchylony w zakresie utrzymującym wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 63/11 w części, w której Sąd ten orzekł kary łączne 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że istnieje sprzeczność pomiędzy wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 63/11, a jego uzasadnieniem w zakresie tych kar łącznych, albowiem z uzasadnienia wyroku wynika, że kary te należało orzec z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, co nie znalazło odzwierciedlenia w treści wyroku, a zarzut podniesiony w tym zakresie w apelacji nie został rozpoznany przez Sąd Apelacyjny w Łodzi. Następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 lipca 2013r. wydanym w sprawie II AKa 110/13 wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 63/11 został zmieniony w części dotyczącej rozstrzygnięcia o tych karach łącznych w ten sposób, że złagodzone orzeczone kary łączne do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i do 150 stawek dziennych grzywny po 50 złotych stawka. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, że nie ma wątpliwości analizując uzasadnienie wyroku wydanego w sprawie II K 63/11, że określając wysokość tych kar łącznych Sąd ten kierował się zasadą pełnej absorpcji, a przy tym wyrok ten został zaskarżony jedynie przez obrońcę skazanego.

(dowód: odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanego w sprawie II K 63/11 wraz z uzasadnieniem – k. 42 – 54,

odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydanego w sprawie II AKa 113/12

z dnia 14 czerwca 2012r. wraz z uzasadnieniem – k. 56 – 60,

odpis wyroku Sądu Najwyższego wydanego w sprawie II KK 269/12 wraz z
odpisem uzasadnienia – k. 390 – 392,

odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie II AKa 110/13 wraz z odpisem uzasadnienia – k. 393 – 395)

Z opinii na temat skazanego z Zakładu Karnego w Ł. z dnia 09 lutego 2015r. wynika, że jego zachowanie w trakcie odbywania kary zostało ocenione jako wyróżniające. R. A. nie był karany dyscyplinarnie, natomiast wielokrotnie, systematycznie był nagradzany regulaminowo. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Odbywa karę w systemie programowego oddziaływania. Z zadań wynikających z programu wywiązuje się właściwie. W trakcie odbywania kar pozbawienia wolności skazany ukończył Klub Pracy, a także brał udział w programach resocjalizacyjnych sprzyjających przygotowaniu do readaptacji społecznej z zakresu kształtowania umiejętności społecznych. Brał udział w programie resocjalizacyjnym z zakresu integracji rodzin. Skazany w poprzedniej jednostce penitencjarnej był zatrudniony nieodpłatnie w charakterze porządkowego. Dał się poznać jako pracownik sumienny i zdyscyplinowany, chętnie i rzetelnie wykonujący zlecone prace. Po przetransportowaniu do Zakładu Karnego w Ł. został zatrudniony jako korytarzowy wydający posiłki. Swoje obowiązki w miejscu zatrudnienia wykonuje z dużym zaangażowaniem. Skazany jest pozytywnie ustosunkowany do oddziaływań wychowawczych ukierunkowanych na realizację celów wykonywania kary pozbawienia wolności. R. A. nie wykazuje cech uzależnienia od alkoholu, środków odurzających czy innych substancji psychotropowych. W środowisku współosadzonych zgodny. Wobec przełożonych prezentuje właściwe postawy i zachowania. Kontakt zewnętrzny utrzymuje żoną i dzieckiem w formie widzeń, rozmów telefonicznych i korespondencji. Jest silnie związany emocjonalnie z rodziną. Twierdzi, że może ze strony najbliższych liczyć na drobną pomoc i wsparcie.

(dowód: opinia z Zakładu Karnego w Ł. – k. 378 – 379)

Z opinii o skazanym sporządzonej w dniu 16 maja 2012r. na potrzeby postępowania w sprawie II K 63/11 Sądu Okręgowego w Sieradzu o wydanie wyroku łącznego w stosunku do R. A. wynikało, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary zostało ocenione jako dobre. Nie był karany dyscyplinarnie, natomiast wielokrotnie nagradzany. Również wówczas nie był uczestnikiem podkultury przestępczej. Skazany był w tym czasie zatrudniony nieodpłatnie w charakterze porządkowego. Dał się poznać jako pracownik sumienny i zdyscyplinowany, chętnie i rzetelnie wykonujący zlecone prace. W czasie wolnym uczestniczył w zajęciach kulturalno - oświatowych. Odbywał karę w systemie programowego oddziaływania. Z zadań wynikających z programu wywiązywał się rzetelnie i terminowo. Również wówczas nie wykazywał cech uzależnienia od alkoholu, środków odurzających czy innych substancji psychotropowych. W środowisku współosadzonych zgodny. Wobec przełożonych prezentował właściwe postawy i zachowania. Do leczenia odwykowego nie był kierowany. Kontakt zewnętrzny utrzymywał żoną i dzieckiem w formie widzeń i korespondencji.

(dowód: opinia o skazanym – k. 127 akt II K 63/11 Sądu Okręgowego w Sieradzu)

Stan zdrowia matki skazanego jest zły, zaś jego żona cierpi na schorzenia neurologiczne.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 88 – 88v akt II K 41/13 Sądu Okręgowego w S.,

skierowanie do poradni specjalistycznej – k. 89 akt II K 41/13 Sądu Okręgowego w S.,

zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia – k. 91 – 91v akt II K 41/13 Sądu Okręgowego w S.)

Sąd uznał za wiarygodne wskazane wyżej dokumenty w postaci odpisów wyroków i postanowień, odpisów uzasadnień wyroków, informacji z K., opinii o skazanym, obliczenia kary, zawiadomienia o zwolnieniu ze sprawy, a także dokumentacji lekarskiej, albowiem ich wiarygodności żadna ze storn nie zaprzeczała, a przy tym korelują one ze

sobą. Są to przy tym dokumenty urzędowe. Jeżeli chodzi o pozostałe dowody niewskazane wyżej Sąd pominął je jako pozostające bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wyrok łączny jest instytucją karnoprawną, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu. Warunki łączenia kar określa art. 85 kk. W świetle tego przepisu orzeczenie kary łącznej może nastąpić wtedy, gdy :

- a. sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw;
- b. przestępstwa te zostały popełnione zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich;
- c. za przestępstwa te zostały wymierzone kary tego samego rodzaju albo inne podlegające połączeniu.

Jak wynika z powyższego warunkiem wydania wyroku łącznego i wymierzenia na jego mocy kary łącznej jest to, aby przestępstwa ustalone różnymi prawomocnymi wyrokami popełnione zostały przez sprawcę, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W wypadku skazania sprawcy na mocy wielu wyroków do Sądu rozpoznającego na rozprawie wniosek o wydanie wyroku łącznego należy rozważenie, czy zachodzą określone w art. 85 k.k. przesłanki w odniesieniu do poszczególnych wyroków zestawionych ze sobą we wszystkich możliwych konfiguracjach. Analiza art. 85 k.k. prowadzi do wniosku, iż określenie "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa lub kolejnych przestępstw. To właśnie ów pierwszy wyrok powinien być punktem odniesienia przy dokonywaniu oceny, które z przestępstw objętych kolejnymi wyrokami pozostają w zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego. Nie ma natomiast żadnych przeszkód prawnych, aby spośród skazań, których nie obejmie tak ukształtowany wyrok łączny, utworzyć kolejną grupę obejmującą skazania za czyny popełnione zanim zapadł kolejny "pierwszy wyrok" - oczywiście "pierwszy" z punktu widzenia tej kolejnej grupy przestępstw. Takie właśnie stanowisko zajęł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 października 2008 r. w sprawie V KK 274/08 (LEX nr 465594). W kontekście przedmiotowej sprawy za istotny należy również uznać pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2008 r. wydanym w sprawie IV KK 245/08 (LEX nr 424879), zgodnie z którym przez wskazany w art. 85 k.k. wymóg, wedle którego połączeniu mogą podlegać jedynie kary orzeczone za przestępstwa popełnione "zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw", należy zatem rozumieć nie jako w ogóle pierwszy, funkcjonujący jeszcze na gruncie prawnym wyrok skazujący, wydany wobec danej osoby, lecz chronologicznie pierwszy wyrok, który zamyka daną grupę przestępstw pozostających w realnych zbiegu.

Uwzględniając fakt, że w stosunku do R. A. wydano dotychczas kilka wyroków łącznych (w sprawach II K 11/10, II K 63/11 i II K 41/13 Sądu Okręgowego w Sieradzu), należy dodatkowo zauważyć, że zgodnie z art. 575 § 1 k.p.k. jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, to z chwilą jego wydania poprzedni wyrok traci moc.

Biorąc pod uwagę treść art. 85 kk oraz przedstawione wyżej utrwalone w judykaturze stanowisko stwierdzić należy, że w przypadku R. A. mamy do czynienia z jednostkowymi karami pozbawienia wolności i grzywny orzeczonymi różnymi wyrokami, w miejsce których w wyroku łącznym można wymierzyć skazanemu dwie kary łączne pozbawienia wolności i dwie kary łączne grzywny. Owe kary łączne mogą obejmować kary pozbawienia wolności i grzywny, które zostały orzeczone wobec niego wyrokami: Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02, Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004 roku wydanym w sprawie II K 83/04, wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 roku wydanym w sprawie II K 30/06, wyrokiem Sądu Okręgowego

w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 roku w sprawie II K 6/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 2/07, a rozważeniu podlegała jedynie kwestia konfiguracji, w jakiej te kary łączne można orzec.

Jeżeli chodzi o pierwszy chronologicznie wyrok wydany w stosunku do R. A., to był to wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 kwietnia 1996 roku wydany w sprawie II K 470/95 (opisany w wyroku łącznym w punkcie A), na mocy którego został on skazany za czyny popełnione w dniu 19 lipca 1995r. i 20 sierpnia 1995r. Ponieważ jednak żaden z czynów, za które R. A. został skazany kolejnymi wyrokami nie został popełniony przed wydaniem wyroku w sprawie II K 470/95, a więc przed 19 kwietnia 1996 roku, to w związku z tym nie było możliwości połączenia kar orzeczonych tym wyrokiem w wyroku łącznym. Dlatego też postępowanie w tym zakresie w przedmiocie wydania wyroku łącznego – zgodnie z art. 572 kpk - zostało umorzone.

Następny wyrok skazujący, jaki został wydany w stosunku do R. A., był to wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydany w sprawie II K 251/02 (opisany w wyroku łącznym w punkcie B). Wyrokiem tym R. A. został skazany za czyn dokonany w dniu 19 lutego 2002r. Przed datą wydania wyroku w tej sprawie, a więc przed 19 sierpnia 2002r. skazany dopuścił się w dniach 01 lutego 2001r., 05 lutego 2001r., 01 lipca 2001r. oraz 05 lipca 2001r. czterech przestępstw, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008r. wydanym w sprawie II K 30/06 (opisany w wyroku łącznym w punkcie D, przy czym owe cztery czyny zostały wskazane w tym punkcie w podpunktach 2, 3, 8 i 9). Ponadto przed datą wydania wyroku w sprawie II K 251/02 R. A. popełnił oba czyny przypisane mu wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 26 marca 2010r. wydanym w sprawie II K 6/08 (opisany w wyroku łącznym w punkcie F), a mianowicie w dniach 24 czerwca 2001 roku i 05 lipca 2001 roku. Za wszystkie opisane wyżej czyny wymierzono przy tym skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności i jednostkowe kary grzywny, które podlegają łączeniu, w związku z czym w tym przypadku zachodzą podstawy do orzeczenia w miejsce tych kar (oczywiście po rozwiązaniu kar łącznych orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 30/06 i II K 6/08) kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny. Wskazać należy, że w tym przypadku wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 251/02 jest chronologicznie pierwszym wyrokiem, który zamyka wskazaną powyżej grupę przestępstw pozostających w realnym zbiegu.

Dokonując dalszej analizy wyroków skazujących wydanych w stosunku do R. A. należy zauważyć, że kolejnym „pierwszym wyrokiem”, oczywiście „pierwszym” z punktu widzenia kolejnej grupy przestępstw, był wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004r. wydany w sprawie II K 83/04 (opisany w wyroku łącznym w punkcie C) na mocy którego został on skazany za przestępstwo popełnione w dniu 15 stycznia 2003 roku. Przed datą wydania wyroku w tej sprawie, a więc przed 20 września 2004r. R. A. dopuścił się 13 przestępstw, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 28 stycznia 2008r. wydanym w sprawie II K 30/06. Były to mianowicie czyny popełnione: w okresie od lipca 2002 roku do września 2004 roku, w dniu 05 sierpnia 2003 roku, w dniu 09 sierpnia 2003 roku, w dniu 16 grudnia 2003 roku, pomiędzy 09 a 10 grudnia 2003 roku, 09 maja 2003 roku, w czerwcu 2003 roku, w dniu 02 października 2003 roku, w nocy z 10 na 11 września 2004 roku, w dniu 28 października 2003 roku, zimą 2002 roku, w okresie od 19 do 21 lipca 2003 roku oraz w dniu 16 maja 2003 roku, ujęte w wyroku łącznym w punkcie D w podpunktach 1, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17. Także przed datą wydania wyroku w sprawie II K 83/04 R. A. dopuścił się przestępstwa przypisanego mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009r. wydanym w sprawie II K 2/07, a mianowicie w okresie od 05 do 10 października 2003r. Jednocześnie ponieważ za wszystkie te czyny orzeczono jednostkowe kary pozbawienia wolności, zaś za czyny przypisane wyrokiem opisany w punkcie D w podpunktach 4, 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16 i 17 także kary grzywny, a więc kary jednostkowe podlegające łączeniu, to spełnione zostały przesłanki do orzeczenia w miejsce tych kar (oczywiście po rozwiązaniu kary łącznej orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 30/06) kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny. W tym konkretnym przypadku wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 83/04 był chronologicznie pierwszym wyrokiem, który zamyka wskazaną powyżej grupę przestępstw pozostających w realnym zbiegu.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86§1 kk. W świetle zaś tego przepisu karę łączną wymierza się od najwyższej z kar wymierzonych za dane przestępstwo, czyli najwyższej z kar orzeczonych w wyroku podlegającym

łączeniu, do sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, to jest do sumy kar wymierzonych w łączonych wyrokach, przy czym kara łączna pozbawienia wolności nie może przekroczyć 15 lat.

W związku z tym w przypadku pierwszej kary łącznej pozbawienia wolności i pierwszej kary łącznej grzywny, w sytuacji, w której wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 251/02 skazanemu wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 150 stawek dziennych grzywny, zaś wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 za czyny opisane w punkcie D podpunktach 2, 3, 8 i 9 orzeczono wobec niego kary jednostkowe 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, 1 roku pozbawienia wolności oraz 15 stawek dziennych grzywny, a także 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, natomiast wyrokiem Sadu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 6/08 R. A. wymierzono kary jednostkowe: 5 lat pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny, a także 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny, to kary łączne pozbawienia wolności i grzywny, jakie teoretycznie można było w tym wypadku wymierzyć zawierały się w przedziale od 6 lat i 6 miesięcy (w przypadku zastosowania zasady absorpcji) do 15 lat pozbawienia wolności (w przypadku zastosowania zasady kumulacji) oraz od 150 stawek dziennych (zasada absorpcji) do 450 stawek dziennych (zasada kumulacji).

W przypadku zaś drugiej kary łącznej pozbawienia wolności i drugiej kary łącznej grzywny, to w sytuacji, w której wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 83/04 wymierzono R. A. karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 w odniesieniu do czynów opisanych w punkcie D podpunktach 1, 4, 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16 i 17 wymierzono mu za nie kary jednostkowe: 2 pozbawienia wolności, 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, 2 lat pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, 2 lat pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny, 2 lat pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, 1 roku pozbawienia wolności, 3 lat pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, 1 roku pozbawienia wolności, 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, 2 lat pozbawienia wolności oraz 40 stawek dziennych grzywny, 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 15 stawek dziennych grzywny, 3 lat pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny i 8 lat pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny, to kary łączne pozbawienia wolności i grzywny, jakie można było w tym przypadku orzec zawierały się w granicach od 8 lat pozbawienia wolności (w wypadku zastosowania zasady absorpcji) do 15 lat pozbawienia wolności (w przypadku zastosowania zasady kumulacji) oraz od 60 stawek dziennych grzywny (zasada absorpcji) do 200 stawek dziennych grzywny.

W świetle utrwalonego w judykaturze stanowiska (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1997 r. wydany w sprawie VI K.K.N 123/97 - Prokuratura i Prawo 1997/11/14), przepisy rozdziału 60 Kodeksu Postępowania Karnego nie zawierają wprost przepisów zakazujących pogarszania sytuacji skazanego przy wymierzaniu w kolejnym wyroku łącznym nowej kary łącznej. Zakaz pogarszania sytuacji oskarżonego w takim przypadku wydaje się jednak wynikać z ogólnych zasad procesu karnego. Jedną z nich jest wyrażona w art. 4 k.p.k. zasada powinności uwzględniania przez organy prowadzące postępowanie karne wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść oskarżonego, jak i na jego niekorzyść (zasada bezstronności). Obowiązuje ona przecież nie tylko w postępowaniu dowodowym, ale we wszystkich stadiach postępowania karnego, a więc także i przy rozstrzygnięciu w wyroku łącznym o nowej karze łącznej. Zatem Sąd ustalając granice kary, w odniesieniu do sumy kar powinien uwzględnić również kary łączne podlegające rozwiązaniu, a nie wymiar kar jednostkowych.

Wydając wyrok łączny Sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw i winie, lecz przede wszystkim powinien rozważyć przedmiotowo – podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz położyć nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara łączna ma odnieść w stosunku do skazanego, a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy wydaniu wyroku łącznego uzasadnione jest uwzględnienie także okoliczności, które nastąpiły po wymierzeniu kar w sprawach prawomocnie osądzonych, a w tym zachowania się skazanego w trakcie wykonywania kar, na co wskazuje choćby treść art. 571§1 kpk.

Zasadę absorpcji można zastosować, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliski związek, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, jak też gdy istnieją szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 03 stycznia 1997 roku wydany w sprawie II AKa 321/96 (Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8), w świetle którego zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana w szczególności, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bardzo bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Z drugiej strony trzeba także wskazać na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 lipca 2000r. (II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1), w którym wskazano, że z reguły popełnienie większej ilości przestępstw jest czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów: bliskość czasowa ich popełnienia (najbliższy związek zachodzi gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), rodzaj naruszonego dobra prawnego (najbliższy związek występuje przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy (najbliższy związek przy podobnym sposobie działania). Trzeba też pamiętać o związku dotyczącym osób pokrzywdzonych (najściślejszy związek zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę). W aspekcie podmiotowym chodzi m.in. o motywy bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 października 2008 r. w sprawie II AKa 93/08, Prokuratura i Prawo - wkładka 2009/5/33). Przez związek podmiotowo – przedmiotowy rozumieć należy przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację, czas i miejsce popełnienia każdego z nich (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lipca 1992r., II AKr 117/92, KZS 1992/3-9/50).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że analizując kwestię wymiaru pierwszych kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny w pierwszej kolejności zwraca uwagę, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 R. A. został skazany za czyn z art. 286 § 2 kk, zaś w przypadku wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 roku wydanego w sprawie II K 30/06, cztery czyny, za które kary jednostkowe mogą być objęte karą łączną, były przestępstwami wyczerpującymi odpowiednio dyspozycje:

- art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,
- art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,
- art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 kk,
- art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 64 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk.

Natomiast wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 roku wydanym w sprawie II K 6/08 został on skazany za czyny wyczerpujące dyspozycję art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz art. 286 § 2 kk w zw. z art. 12 kk. Wszystkie te czyny były więc przestępstwami przeciwko mieniu, a część z nich również z użyciem przemocy, a tym samym zachodził pomiędzy nimi bliski związek przedmiotowy, a do tego czterech z nich dopuścił się on w ramach działania w tej samej zorganizowanej grupie przestępczej. Jednocześnie należy zauważyć, że zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, w okresie od 26 marca 2001 roku do 19 lutego 2002 roku. Te okoliczności niewątpliwie przemawiają za orzeczeniem wobec skazanego kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze przynajmniej zbliżonym do kar łącznych, które zostałyby wymierzone z zastosowaniem zasady absorpcji. Przy rozstrzygnięciu o karach łącznych niewątpliwie za przemawiającą na korzyść skazanego należy także uznać opinię na jego temat z Zakładu Karnego w Ł.. Jest to bowiem opinia o bardzo pozytywnym wydźwięku dla skazanego. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary zostało ocenione jako wyróżniające. Nie był on karany dyscyplinarnie, natomiast wielokrotnie, systematycznie był nagradzany regulaminowo. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Odbywa karę w systemie programowego oddziaływania. Z zadań wynikających

z programu wywiązuje się właściwie. W trakcie odbywania kar pozbawienia wolności skazany ukończył Klub Pracy, a także brał udział w programach resocjalizacyjnych sprzyjających przygotowaniu do readaptacji społecznej z zakresu kształtowania umiejętności społecznych. Brał on udział w programie resocjalizacyjnym z zakresu integracji rodzin. W poprzedniej jednostce penitencjarnej R. A. był zatrudniony nieodpłatnie w charakterze porządkowego i dał się wówczas poznać jako pracownik sumienny i zdyscyplinowany, chętnie i rzetelnie wykonujący zlecone prace. Obecnie skazany został zatrudniony jako korytarzowy wydający posiłki, a swoje obowiązki w miejscu zatrudnienia wykonuje z dużym zaangażowaniem. Jest on przy tym pozytywnie ustosunkowany do oddziaływań wychowawczych ukierunkowanych na realizację celów wykonywania kary pozbawienia wolności. Nie wykazuje cech uzależnienia od alkoholu, środków odurzających czy innych substancji psychotropowych. W środowisku współosadzonych jest zgodny, a wobec przełożonych prezentuje właściwe postawy i zachowania. Utrzymuje kontakt z żoną i dzieckiem, a przy tym jest silnie związany emocjonalnie z rodziną. A zatem mamy w tym przypadku do czynienia z bardzo pozytywną opinią na temat skazanego. Poza tym nie można zapominać o złym stanie zdrowia matki skazanego i jego żony. Wskazując na opisane wyżej okoliczności przemawiające za orzeczeniem kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji nie można jednak nie zwrócić uwagi na okoliczności przemawiające za orzeczeniem tych kar z zastosowaniem zasady kumulacji. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że skazany dopuścił się bardzo poważnych przestępstw przeciwko mieniu, w tym z użyciem przemocy. Nie można też zapominać, że kary łączne w tym wypadku obejmują kary jednostkowe za aż 7 przestępstw, a przy tym większość z nich została popełniona w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk oraz w ramach udziału skazanego w zorganizowanej grupie przestępczej. Wskazane okoliczności należy mieć w szczególności na względzie przy rozpatrywaniu celów, jakie ma spełnić kara łączna czy to w zakresie funkcji wychowawczej wobec skazanego czy to w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jeżeli bowiem za tak poważne czyny i to w ilości aż siedmiu orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny miałyby oscylować w granicach najwyższych z kar jednostkowych, to byłby to niewątpliwie zły sygnał dla społeczeństwa, iż tego typu czyny i to w dodatku dokonane kilkakrotnie nie spotkały się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości. Niewątpliwie więc kary łączne z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji nie spełniłyby celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podobnie w przypadku samego skazanego orzeczenie kar łącznych z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji oznaczałoby, że cały szereg przypisanych mu przestępstw pozostałoby tak naprawdę bez konsekwencji, a tym samym takie kary nie spełniłyby więc także celów wychowawczych wobec skazanego, gdyż w istocie stanowiłaby swego rodzaju nagrodę dla skazanego polegającą na braku rzeczywistej odpowiedzialności za te czyny. W świetle powyższych rozważań za zasadne należałoby uznać orzeczenie wobec skazanego kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny z zastosowaniem zasady asperacji.

Niemniej jednak w sprawie tej występuje okoliczność, która powoduje, że Sąd Okręgowy w przypadku kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02, a także wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008r. wydanym w sprawie II K 30/06 za czyny dokonane w dniach 01 lutego 2001r., 05 lutego 2001r., 01 lipca 2001r. oraz 05 lipca 2001r. (opisane w punkcie D podpunkt 2,3,8 i 9 wyroku łącznego) oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 6/08, nie mógł orzec innych kar łącznych pozbawienia wolności niż kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, a więc kar łącznych w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny. Takie rozstrzygnięcie wynikało z odpowiedniego zastosowania w tej sprawie zasady wyrażonej w art. 443 kpk. Otóż należy zauważyć, że sytuacja w tej sprawie była o tyle szczególna, że wyrok łączny, w którym połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone tymi samymi wyrokami, które były przedmiotem analizy w przedmiotowej sprawie, został już raz wydany. Był to wyrok łączny wydany przez Sąd Okręgowy w Sieradzu w dniu 12 marca 2012r. w sprawie II K 63/11. Wówczas bowiem, gdy Sąd Okręgowy w Sieradzu wydawał wyrok łączny w sprawie II K 63/11, wyrok wydany przez Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie II K 6/08 był prawomocny w stosunku do R. A., albowiem w stosunku do tego skazanego został on utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 listopada 2011r. wydanym w sprawie II AKa 71/11. Następnie jednak doszło do sytuacji, w której wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013r. wydanym w sprawie II KK 61/13 wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydany w sprawie II AKa 71/11 został uchylony w stosunku do R. A.. W związku z tym wyrok łączny wydany w sprawie II K 63/11 stracił moc z uwagi na to, że wyrok w sprawie II K 6/08 nie był już prawomocny, co skutkowało wydaniem nowego

wyroku łącznego w sprawie II K 41/13 nie obejmującego wyroku wydanego w sprawie II K 6/08. Jednakże wyrokiem z dnia 16 września 2014r. wydanym w sprawie II AKa 275/13 Sąd Apelacyjny w Łodzi utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 6/08 w stosunku do R. A.. Dlatego też zaszła potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie, w którym jednak połączeniu podlegają te same kary jednostkowe jak w wyroku łącznym wydanym w sprawie II K 63/11 i dokładnie w tej samej konfiguracji. Skoro zatem nowy wyrok łączny objął te same kary co wyrok łączny wydany w sprawie II K 63/11, a przy tym nie zaistniały jakiegokolwiek okoliczności, które pozwalałyby na orzeczenie surowszych kar łącznych niż w sprawie II K 63/11, związane z zachowaniem skazanego w trakcie odbywania kary i jego sytuacją życiową, bowiem opinia o skazanym z lutego 2015r. nie tylko nie jest gorsza, ale wręcz stawia R. A. w jeszcze korzystniejszym świetle niż opinia wydana w sprawie II K 63/11, o czym świadczy porównanie obu opinii przytoczonych w ustaleniach faktycznych, to tym samym choć wyrok łączny wydany w sprawie II K 63/11 stracił moc, nie można w przedmiotowej sprawie orzec kar łącznych surowszych niż w sprawie II K 63/11 tym bardziej, że wyrok w tej sprawie został zaskarżony tylko przez obrońcę skazanego. Tymczasem choć Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie II K 63/11 w miejsce opisanych wyżej kar jednostkowych orzekł karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 200 stawek dziennych, a tym samym zastosował zasadę asperacji, to jednak z uzasadnienia tego wyroku wynikało, że przy orzekaniu tych kar Sąd zastosował zasadę pełnej absorpcji. To z kolei spowodowało, że choć wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 63/11 początkowo został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 czerwca 2012r. wydanym w sprawie II AKa 113/12, to jednak wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2013r. wydanym w sprawie II KK 269/12 wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydany w sprawie II AKa 113/12 został uchylony w zakresie utrzymującym wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 63/11 w części, w której Sąd ten orzekł kary łączne 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, zaś w uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że istnieje sprzeczność pomiędzy wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 63/11, a jego uzasadnieniem w zakresie tych kar łącznych, albowiem z uzasadnienia wyroku wynikało, że kary te należało orzec z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, co nie znalazło odzwierciedlenia w treści wyroku. Następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 lipca 2013r. wydanym w sprawie II AKa 110/13 wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 63/11 został zmieniony w części dotyczącej rozstrzygnięcia o tych karach łącznych w ten sposób, że złagodzone orzeczone kary łączne pozbawienia wolności do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i do 150 stawek dziennych grzywny, zaś w uzasadnieniu tego wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, że nie ma wątpliwości analizując uzasadnienie wyroku wydanego w sprawie II K 63/11, iż określając wysokość tych kar łącznych Sąd ten kierował się zasadą pełnej absorpcji, a przy tym wyrok ten został zaskarżony jedynie przez obrońcę skazanego. W związku z zaistniałą sytuacją Sąd Okręgowy w przedmiotowej sprawie nie miał innej możliwości jak wymierzyć kary łączne pozbawienia wolności i grzywny w miejsce wskazanych wyżej kar jednostkowych z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, a więc kar 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny, chociaż opisane wcześniej okoliczności przemawiały za orzeczeniem kar łącznych z zastosowaniem zasady asperacji.

Jak już wyżej nadmieniono, w sprawie niniejszej zachodzą przesłanki do orzeczenia w wyroku łącznym dwóch łącznych kar pozbawienia wolności i grzywny.

Analizując przesłanki, które należy brać pod uwagę przy orzekaniu kar łącznych w wyrokach łącznych w pierwszej kolejności, przy orzekaniu drugich kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny w miejsce wskazanych wcześniej kar jednostkowych, należy zwrócić uwagę, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 83/04 R. A. został skazany za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 191 § 1 kk i art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, natomiast wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 skazano go za przestępstwa wyczerpujące dyspozycję:

- art. 258 § 1 kk,

- art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

- art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

- art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk,
- art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk,
- art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk,
- art. 18 § 2 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk,
- art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,
- art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i w zw. z art. 12 kk oraz art. 65 § 1 kk,
- art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,
- art. 286 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,
- art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,
- art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

zaś wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 2/07 został on skazany za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. A zatem pomiędzy opisanymi wyżej czynami zachodzi stosunkowo bliski związek przedmiotowy, gdyż zdecydowana większość z nich była czynami przeciwko mieniu. Poza tym zachodzi pomiędzy nimi bliski związek czasowy, albowiem choć było ich kilkanaście, to zostały popełnione na przestrzeni w zasadzie nieco ponad 2 lat, w latach 2002 – 2004. Te okoliczności niewątpliwie przemawiają za orzeczeniem wobec skazanego kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze przynajmniej zbliżonym do kar łącznych, które zostałyby wymierzone z zastosowaniem zasady absorpcji. Podobnie jak miało to miejsce przy rozstrzygnięciu o wymiarze wcześniejszych kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny, także i w tym przypadku w bardzo istotnym stopniu na korzyść skazanego przemawia opinia o skazanym z Zakładu Karnego w Ł.. Jak już wyżej wskazano była to opinia bardzo pozytywna. Nie ma potrzeby ponownego przedstawiania w tym miejscu szczegółów tej opinii, której treść została wcześniej obszernie omówiona. Należy jedynie jeszcze raz podkreślić fakt, iż skazany wielokrotnie był nagradzany natomiast nie był karany dyscyplinarnie. Ponadto w zakładzie karnym pracował odpłatnie, zaś obecnie pracuje nieodpłatnie, a do tego jeszcze nie jest uczestnikiem podkultury więziennej, a przy tym aktywnie uczestniczy w różnych programach. Jego postawę w zakładzie karnym tym bardziej należy docenić uwzględniając długi okres pobytu R. A. w zakładzie karnym. Nie można też zapominać o złym stanie zdrowia matki skazanego i jego żony. Wskazując na opisane wyżej okoliczności przemawiające za orzeczeniem kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji nie można jednak nie zwrócić uwagi na bardzo istotne okoliczności przemawiające za orzeczeniem tych kar z zastosowaniem przynajmniej zasady zbliżonej do zasady kumulacji. W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę, że skazany dopuścił się m.in. dwóch rozbojów, wielu oszustw, a także kradzieży z włamaniem, a więc bardzo poważnych przestępstw przeciwko mieniu, w tym z użyciem przemocy. Nie można też zapominać, że kary łączne w tym wypadku obejmują kary jednostkowe za aż 14 przestępstw – w przypadku kary pozbawienia wolności i 10 czynów – w przypadku kary grzywny, a więc kary za naprawdę dużą liczbę przestępstw, zdecydowanie wyższą niż liczba przestępstw, za które orzeczono kary jednostkowe połączone pierwszymi karami łącznymi pozbawienia wolności i grzywny, a które to czyny w dodatku, a przynajmniej większość z nich, zostały popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk oraz w ramach udziału skazanego w zorganizowanej grupie przestępczej. Jeżeli chodzi o kary jednostkowe pozbawienia wolności podlegające łączeniu nie można nie zwrócić także uwagi, że chodziło w tym przypadku o kary nie tylko za przestępstwa przeciwko mieniu, ale również za przestępstwo przeciwko wolności (z art. 191 kk), przeciwko życiu i zdrowiu (z art. 157 § 2 kk i art. 158 kk), jak również przeciwko porządkowi publicznemu, a więc za czyny różne rodzajowo, wyczerpujące przepisy aż czterech rozdziałów kodeksu karnego. Podobnie jak w poprzednim przypadku wskazane wyżej okoliczności związane z liczbą przestępstw i ich charakterem należy mieć również na względzie przy rozpatrywaniu celów, jakie ma spełnić kara łączna, zarówno w zakresie funkcji zapobiegawczej wobec skazanego, jak też w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W tym wypadku z uwagi na zdecydowanie większą

liczbę przestępstw, niż w poprzednim przypadku, jest to okoliczność tym bardziej przemawiająca za orzeczeniem kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji zbliżonej do zasady kumulacji. Skoro bowiem za tak poważne czyny i to w ilości aż czternastu w przypadku przestępstw, za które orzeczono kary jednostkowe pozbawienia wolności podlegające łączeniu oraz w liczbie dziesięciu jeżeli chodzi o czyny, za które wymierzono jednostkowe kary grzywny podlegające łączeniu, kary łączne pozbawienia wolności i grzywny miałyby mieścić się w granicach najwyższych z kar jednostkowych, bądź tylko w nieznacznym stopniu je przekraczać, to byłby to niewątpliwie zły sygnał dla społeczeństwa, iż tego typu czyny i to znaczna ich liczba nie spotkały się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, a tym samym takie kary łączne nie spełniłyby celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Takie kary nie spełniłyby również celów zapobiegawczych wobec skazanego, albowiem wyrobiłyby w nim przekonanie, że faktycznie poniósł odpowiedzialność tylko za jeden czyn. W świetle powyższych rozważań za zasadne należałoby uznać orzeczenie wobec skazanego kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny z zastosowaniem zasady asperacji i to na pewno nie w stopniu zbliżonym do kar łącznych, które należałoby orzec z zastosowaniem zasady absorpcji. W tym miejscu należy jednak zauważyć, że niezależnie od powyższych rozważań Sąd tak czy inaczej nie mógł orzec kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze przekraczającym 9 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny, uwzględniając konieczność odpowiedniego zastosowania w tej sprawie instytucji z art. 443 kpk. Podkreślić bowiem należy, że właśnie takie kary łączne pozbawienia wolności i grzywny w miejsce opisanych wyżej kar jednostkowych zostały orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 63/11, a kary łączne wymierzone tym wyrokiem - jak już wyżej wspomniano - objęły te same kary jednostkowe, co w niniejszej sprawie, zaś wyrok ten został zaskarżony tylko przez obrońcę skazanego i został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydanym w sprawie II AKa 113/12, a po jego wydaniu nie pojawiły się jakiegokolwiek nowe okoliczności, niekorzystne dla skazanego, a wręcz przeciwnie, opinia o nim z zakładu karnego stawia go w pozytywnym świetle w jeszcze większym stopniu niż wcześniejsza opinia. Reasumując w świetle powyższych rozważań za zasadne należało uznać wymierzenie w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanymi w sprawach II K 83/04 i II K 2/07 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 za przestępstwa opisane w punkcie D podpunktach 1, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17 kary łącznej 9 lat pozbawienia wolności oraz w miejsce jednostkowych kar grzywny orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 30/06 za przestępstwa opisane w punkcie D podpunktach 4, 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16 i 17 kary łącznej 100 stawek dziennych grzywny.

Ustalając w oparciu o art. 86 § 2 kk wysokość jednej stawki dziennej w przypadku kar łącznych grzywny Sąd uwzględnił zarówno granice wynikające z orzeczonych wcześniej kar jednostkowych, jak i obecną sytuację skazanego, który obecnie nie pracuje odpłatnie w Zakładzie Karnym, jednakże takową pracę będzie mógł podjąć w najbliższej przyszłości. W tej sytuacji Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej w przypadku kar łącznych grzywny w ilości odpowiednio 150 i 100 stawek dziennych każdorazowo na poziomie 50 złotych.

Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd w punkcie 1 rozwiązał orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny zawarte w wyrokach opisanych w punktach D i F, zaś w punkcie 2 na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach B i F oraz wyrokiem opisanym w punkcie D w podpunktach 2, 3, 8 i 9 wymierzył R. A. karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych. Ponadto w punkcie 3 wyroku Sąd na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie C oraz wyrokiem opisanym w punkcie D w podpunktach 1, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17, a także wyrokiem opisanym w punkcie E wymierzył skazanemu karę łączną 9 lat pozbawienia wolności, natomiast w punkcie 4 na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce jednostkowych kar grzywny orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie D w podpunktach 4, 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16 i 17 wymierzył R. A. karę łączną grzywny w ilości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych.

Poza tym na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. okres tymczasowego

aresztowania stosowanego w sprawie II K 6/08 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 14 listopada 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku, zaliczonego na poczet kary łącznej orzeczonej w tej sprawie wyrokiem z dnia 26 marca 2010r., a także okres odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 od dnia 20 lutego 2002 roku do 09 sierpnia 2002 roku, jak również okres tymczasowego aresztowania od dnia 09 lipca 2001 roku do dnia 18 grudnia 2001 roku zaliczonego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 17 stycznia 2003r. wydanego w sprawie II K 251/02 na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002r. wydanym w sprawie II K 251/02, a stosowanego w sprawie II K 479/01 Sądu Rejonowego w Sieradzu, w której wyrokiem tego Sądu z dnia 20 grudnia 2001r. R. A. został uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu.

Ponadto na podstawie art. 577 kpk i art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie 3 kary łącznej 9 lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. okres tymczasowego aresztowania stosowanego w sprawie II K 30/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 17 listopada 2005 roku do dnia 14 listopada 2007 roku zaliczonego na poczet kary orzeczonej w tej sprawie wyrokiem z dnia 25 stycznia 2008r., a także okres odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 września 2004r. wydanym w sprawie II K 83/04 od dnia 31 stycznia 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku oraz okres tymczasowego aresztowania zaliczonego na poczet tej kary od dnia 19 stycznia 2004 roku do dnia 09 lipca 2004 roku, zaś za początek odbywania tej kary łącznej przyjął dzień 02 kwietnia 2009 roku.

Dodatkowo na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej grzywny w ilości 150 stawek dziennych Sąd zaliczył wykonaną w całości karę grzywny w ilości 150 stawek dziennych orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 sierpnia 2002 roku wydanym w sprawie II K 251/02 i w związku z tym uznał karę łączną grzywny orzeczoną w punkcie 2 za wykonaną w całości.

Poza tym na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 4 kary łącznej grzywny w ilości 100 stawek dziennych Sąd zaliczył wykonaną w całości karę łączną grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008r. wydanym w sprawie II K 30/06, która została wykonana w formie zastępczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej postanowieniem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 września 2009r. wydanym w sprawie II Ko 194/09, odbytej w okresie od dnia 25 września 2009 roku do dnia 03 stycznia 2010 roku i w związku z tym uznał karę łączną grzywny orzeczoną w punkcie 4 za wykonaną w całości,

Ostatecznie wyroki opisane w punktach B, C, D, E i F w zakresie kar pozbawienia wolności i grzywny Sąd uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym zaś w pozostałym zakresie za podlegające odrębnemu wykonaniu,

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu Sąd rozstrzygnął w oparciu o §14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i zasądził z tego tytułu od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. N. kwotę 120 złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił R. A. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na jego sytuację, a zwłaszcza fakt, że przebywa on w chwili obecnej w zakładzie karnym, gdzie pracuje jedynie nieodpłatnie, a w związku z tym kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.